

ЕДИННИ УЧИЛИЩНИ ПРАВИЛА

ЗА ДЕЙСТВИЕ В СЛУЧАИ НА ТОРМОЗ СРЕД УЧЕНИЦИТЕ

Настоящите Единни училищни правила, като част от превантивните дейности, които се предприемат на равнище училище регламентират задълженията на всички служители, свързани със случаите на тормоз.

1. ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА ПЕРСОНАЛА

2. **Педагогически съвет** – Приема настоящите правила, като част от Правилника за дейността на училището
3. **Координационен съвет**

- Планира, проследява и координира дейностите за справяне с тормоза на равнище училище;
- Обобщава резултатите от оценката на тормоза в началото и в края на учебната година и запознава заинтересованите страни с обобщените резултати;
- Обобщава предложенията на класовете и изготвя общоучилищни правила и ценности;
- Обсъжда и приема процедурите за докладване, регистриране и проследяване на случаите на тормоз;
- Прави мотивирани предложения до директора с цел подобряване на работата;
- Подпомага класните ръководители с материали и консултации, съдейства за организирането на периодични обучения на учителите по темата за насилието и тормоза

3. Училищен психолог/педагогически съветник

- Член е на Координационния съвет за противодействие на тормоза в училище;
- Съдейства на класните ръководители при извършване на оценката на тормоза в училище;
- Отговаря за воденето и съхранението на Дневника за регистриране на случаите на тормоз и съпътстващата документация;
- Участва в екипите за работа по случай и разработва програми за работа с деца в риск

4. Педагогически персонал

- Включват темата за насилието и тормоза в учебни единици, при които това е възможно;
- Поощряват и развиват съвместното учене, както и поведение на сътрудничество и взаимопомощ;
- Познават и използват установената система за информиране и съобщаване за случаи на тормоз между учениците;
- Познават и прилагат правилата и последствията, приети от съответния клас и изискват от учениците да ги спазват

5. Класни ръководители

- В началото и в края на учебната година извършват оценка на тормоза между учениците в класа по методика, определена от Координационния съвет;
- Запознават учениците с процедурата за съобщаване на случаи на тормоз;
- Инициират приемането на правила и ценности на равнище клас, които поставят на видно място в класната стая;
- В плана на класа планират провеждането на дейности, свързани с формирането у учениците на нагласи и социални умения, недопускащи насилие;
- За всеки случай на насилие или тормоз попълват протокол, който предават на училищния психолог;
- Участват в работата на екипа, сформиран по конкретен случай на ученик от класа;
- Информират родителите в началото на всяка учебна година за Училищната политика за противодействие на тормоза, както и за приетите Единни правила за действие в случаи на тормоз сред учениците;
- Информират родителите при всяка проява на тормоз, в които детето им е участник и за предприетите от училището мерки

6. Дежурни учители

- Стриктно спазват утвърдения от директора график за дежурство;
- Реагират според утвърдените процедури в ситуации на тормоз по време на дежурството;
- Докладват на училищното ръководство за всеки случай на тормоз.

7. Непедагогически персонал

- Полагат грижи за предотвратяване на прояви на насилие и тормоз в училищни помещения, за които отговарят;
- Познават основните принципи на действие в ситуации на тормоз и ги прилагат;
- Не допускат прояви на тормоз и насилие и съобщават за тях на класен ръководител, директор

1. ПРОЦЕДУРА ЗА ИНФОРМИРАНЕ И СЪОБЩАВАНЕ НА СЛУЧАИ НА ТОРМОЗ

- За ученици – жертва на тормоз е създадена електронна форма за подаване на сигнал, публикувана на сайта на училището **eu**, рубрика Сигнал за тормоз;
- Всеки класен ръководител може да договори с учениците си от класа и други форми и начини за съобщаване на случаи на тормоз в класа;
- Всеки учител и служител, наблюдавал случай на тормоз, е длъжен незабавно да информира училищното ръководство.

- **ПРОЦЕДУРИ ЗА РЕГИСТРИРАНЕ, ДОКЛАДВАНЕ И РАЗГЛЕЖДАНЕ НА СЛУЧАИ НА ТОРМОЗ** – Всеки учител или служител, станал свидетел на ситуация на тормоз или за която е получил сигнал /от ученик, родители ли друг служител от училището/ е длъжен да се намеси, за да прекрати ситуацията на тормоз.

ДЕЙСТВИЯ В СЛУЧАИ НА ТОРМОЗ:

Ниво на тормоз	Отговор на училището	Документира не	Процедури на интервенция
<p>ПЪРВО НИВО – НИСКО НАРУШАВАНЕ НА ПРАВИЛАТА:</p>	<p>Действията се предприемат от класен ръководител или учител заедно с родител, като се предприема педагогическа работа – индивидуално, за група ученици или за целия клас.</p>	<p>Ситуациите от първо ниво не се регистрират.</p>	<p>т.1. При откриване на ситуация на тормоз – подробно информиране за случилото се от всички участници.</p> <p>т.2. Прекратяване на ситуацията и успокояване/интервенция към всички участници.</p> <p>т.3. Уведомяване на родител</p> <p>т.4. Консултации – предприемане на индивидуални разговори с участниците.</p> <p>т.5. Мерки и действия от страна на класен ръководител – намиране на решение, което удовлетворява страните и служи за пример на наблюдателите.</p> <p>т.6. Мониторинг на предприетите мерки и действия.</p>
<p>Форми на физически тормоз: леко удряне, бутане, щипане, драскане, дърпане на коса, хапане, подритване, замърсяване или разрушаване на нечия собственост.</p>	<p>При повторение на насилственото поведение, ако педагогическата работа не дава резултат и последствията са по-сериозни (касае се за насилие от страна на група към индивид или ако едно и също дете или ученик бива тормозено нееднократно в ситуации, класифицирани като първо ниво) тогава се предприемат действия, предписани за ситуации от нива две или три.</p>		
<p>Форми на вербален тормоз: подмятания, подигравки, унижение, заплахи, обиди, нецензурни/неприлични коментари;</p>			
<p>Форми на психически тормоз: омаловажаване, клюкарене, обиждане, осмиване, засрамване, подвикване, ругане, клеветене, измисляне на прякори.</p>			
<p>Форми на социален тормоз: подмятане на коментари, подиграване, изключване от групови или съвместни дейности, фаворитизация/предпочитания, базирани на различие, разпространяване на слухове.</p>			
<p>Форми на сексуален тормоз: показване на неприлични жестове и действия, вербален тормоз със сексуално съдържание, разпространение на истории и изображения със</p>			

сексуален подтекст.

Форми на кибертормоз: обидни обаждания и изпращане на обидни съобщения (SMS, MMS, съобщения в социалните мрежи, др.)

ВТОРО НИВО – ПОВТАРЯНЕ НА ЕДНИ И СЪЩИ НАРУШЕНИЯ НА ПРАВИЛАТА ИЛИ С ПО-СЕРИОЗНИ ПОСЛЕДИЦИ:

Форми на физически тормоз: шамаросване, удряне, стъпкване или късане на дрехи, ритане, обграждане, плоеене, отнемане и разрушаване на нечия собственост, дърпане на нечий стол изпод него, дърпане за уши или коса.

Форми на вербален тормоз: подигравки, отправени пред целия клас или група, публично унижение, обиди;

Форми на психически тормоз: изнудване, заплашване, несправедливо наказание, забрана за общуване, отхвърляне и манипулация.

Форми на социален тормоз: интригантстване, разпространяване на слухове, публично отхвърляне и игнориране, неприемане, манипулиране и използване.

Форми на сексуален тормоз: сексуално докосване,

Действията се предприемат от класен ръководител заедно с психолог или педагогически съветник, представител на координационния съвет, директор и задължително участие на родител.

Ако присъствието на родител не е в най-добър интерес на детето, например би го наранил, застрашил безопасността му или би нарушил училищната процедура, директорът следва да се обърне към отделите за закрила на детето.

Координационният съвет прави оценка на риска и се инициира индивидуална работа по случай.

Ситуацията на тормоз се описва в Дневника за ситуации на тормоз

и се предприема работа по случай.

т.1. Откриване на ситуация на тормоз.

т.2. Прекратяване на ситуацията и успокояване/интервенция към всички участници.

т.3. Уведомяване на ОЗД и/или органите на полицията при ситуации с по-сериозни последици по преценка на класния ръководител заедно с психолога/педагогически съветник или директора; Уведомяването е задължително и незабавно, когато се отнася до случаи на сексуален тормоз, проявяващи се в подтикване или принуждаване към сексуални действия.

т.4. Уведомяване на родител.

т.5. Консултации.

т.6. Мерки и действия – работа на координационния съвет: анализ на

показване на порнографски материали, показване на интимни части на тялото и сваляне на дрехи, подтикване или принуждаване към сексуални действия, заснемане в сексуални пози.

Форми на кибертормоз: непоискано заснемане и разпространяване на снимки и видео, злоупотреба с блогове, форуми, социални мрежи, заснемане без разрешение.

ТРЕТО НИВО – ЗЛОУПОТРЕБА СЪС СИЛА, КАКТО И ПРИ ЕКСТРЕМНИ СИТУАЦИИ, В КОИТО СЪЩЕСТВУВА ОПАСНОСТ ЗА ЖИВОТА И ЗДРАВЕТО ИЛИ ЗА ТЕЛЕСНИЯ ИНТЕГРИТЕТ, ЗА КОЙТО И ДА Е ОТ УЧАСТНИЦИТЕ В СИТУАЦИЯТА:

Форми на физически тормоз: сбиване, задушаване, събаряне, причиняване на изгаряния и други наранявания, намушкване с остър предмет, провесване от прозорец или високо място, лишаване от храна, излагане на ниски или високи температури и заплашване с оръжие.

Форми на вербален тормоз: закани, заплахи, обиди, клетви, които накърняват сериозно достойнството, публично

На трето ниво, по правило, уведомяването на ОЗД и/или органите на полицията става незабавно от служителя на училището, идентифицирал тормоза.

Действията на ниво училище се предприемат от директор заедно с координационния съвет със задължителното участие на родител и компетентни власти, организации и услуги (центрове за социална работа, здравни центрове, отдел закрила на детето, полиция и др.). Ако присъствието на родител не е в най-добър интерес на

ситуациите от регистъра и предприемане на индивидуална работа по случай с ученик в риск от тормоз и разписване на индивидуална програма.

т.7. Мониторинг на предприетите мерки и действия.

т.1. Откриване на ситуация на тормоз и незабавно уведомяване на ОЗД и/или органите на полицията.

т.2. Прекратяване на ситуацията и успокояване/интервенция; към всички участниците.

т.3. Уведомяване на родител.

т.4. Консултации-приемане на индивидуални разговори с участниците.

т.5. Мерки и действия от страна на координационния съвет, интензивна работа по случай, информиране и насочване към други служби и/или услуги от страна на директора.

Ситуациите на тормоз се описват в Дневника за случаи на тормоз.

Предприема интензивна работа по случая, включваща всички участници, правят се оценки на потребностите и план за действие.

Инициират се процедури в съответствие със закона.

унижение и др.;

Форми на психически тормоз: сплашване, изнудване със сериозни заплахи, насилствено отнемане на пари и вещи, ограничаване на движението, склоняване за употреба на наркотични и други психотични вещества, включване в деструктивни групи и организации.

Форми на социален тормоз: заплахи, изолация, групово измъчване на индивид или група и организиране на затворени групи (банди), последиците от които нараняват други.

Форми на сексуален тормоз: съблазняване от друго дете или възрастен, злоупотреба с власт при подстрекаване, изнудване, склоняване и/или принуждаване към сексуални действия, блудство, изнасилване, кръвосмешение.

Форми на кибертормоз: повторно действие на непоискано заснемане и разпространяване на снимки и видеозаписи, злоупотреба с блогове, форуми, социални мрежи, заснемане без разрешение, заснемане на сцени на насилие, разпространение на записи и снимки на детска порнография.

детето, например би го наранил, застрашил безопасността му или би нарушил училищната процедура, директорът следва да информира центъра за социална работа, отделите за закрила на детето и/или полицията.

Отговорът на училището може да включва насочване към местната комисия за борба срещу противообществените прояви на малолетните и непълнолетните и полицията, ОЗД и община по силата на координационния механизъм; съставяне на Протокол за тормоз и възстановяване на щетата;

включване на учениците в допълнителни програми, насочване към услуги в общността.

т.б. Мониторинг на предприетите мерки и действия.